

אריק שרון עבר לגור בשכנותו של מי שהורשע בריגול. ואליהו בן-אלישד ביקר אצל נשיא ארצות-הברית במיקטורן קרוע

נתקלה במנחם בגין במסיבת-הגן לכבוד יום-הבאסטיליה בביתו של השגריר הצרפתי, מארק בונפו, ביום, בגין, שהיה במצב-רוח מרומם, סיפר שהוא עומד לנסוע בקרוב לאלכסנדריה, כדי להיפגש עם הנשיא אנוור אל-סאדאת, ובמיחווה אבירית הזמין בו במקום את סווי אבן, שהיא ילידת מצרים, להילוות אליו. הוא לא הזמין את בעלה, אבא אבן, שהיה במקום, ואשר בירך את מנחם בגין על הפלת ה"מיג" הסורי באותו יום בקרב האווירי.

השופע בחברת אשתו ובתו למסיבת-הגן של השגריר הצרפתי, זכה לאיחולים מכל עבר על היותו מועמד לתפקיד יושב-ראש הכנסת. הוא אמר למברכיו, שאינו בטוח כלל שייבחר לכהונה הרמה. איש לא דיבר עימו ועל המועמדות קרא בעיתון.

מנחם סביר

המצילים כך: ציצ' הגיע עד קצה שובר-הגלים, והוא מפתח לקפוץ למים ולשחות. כי אין שירותי הצלה בחוף תל-אביב.

איש לא האמין שזה יכול לקרות, אבל זה קרה: הפיזימנאי דידי מנוסי הפסיד התערבות, ודווקא על בדיחה הוא התערב עם כתב חזי כרמל. שטען כי הלצה מסויי-מת, שסיפר דידי, הופיעה בר-ספר הבדיחה והחידוד של דוריאנוב. דידי הפסיד ונאלץ להזמין את כל הנוכחים, כחצי תריסר במספר, לארוחת-צהריים על חשבונו בבית-סוקור לוב.

אנשים לא יבחינו בקרעים, ו- כך הוא הופיע אצל הנשיא ג'ימי קרטר. הוסיף בן-אלישד: "אחרי-כך כתב עלי משהו ש'בן-אלישד היה מהיר דר כדרכו'."

את ההבדל בין הלי- כוך והמערך הגדיר משה ז"ק, מעורכי מעריב, כך: מצד אחד - ממשלה שאינה יודעת למשול, ומצד שני ממי-שלה היודעת למשול יותר מדי.

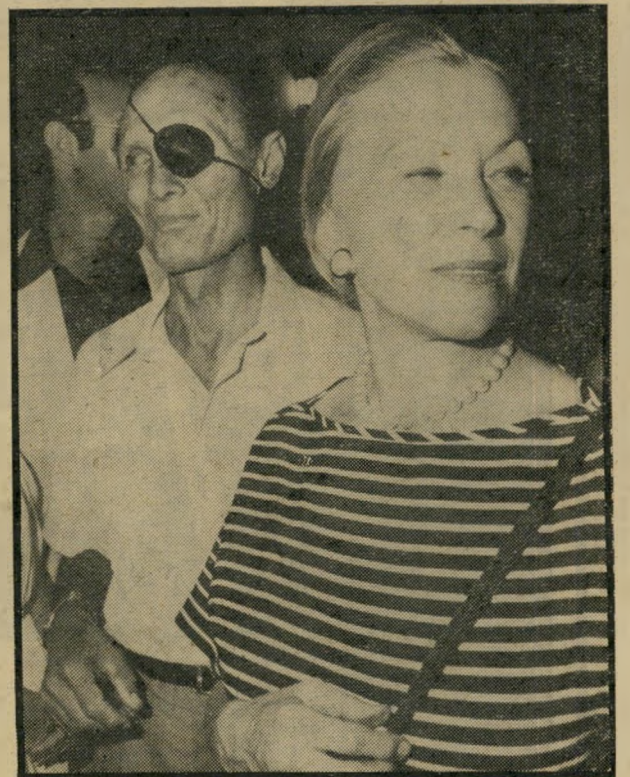
אחד ממצילי תל-אביב תיאר את המצב המסובך ש- אליו נקלע ראש-העירייה, שלמה להט, בסיכסוך עם

הופיע בריא ושלם, ומצא את חבריו המתאבלים המומים ו- מופתעים.

בן-אלישד גם יצא נגד הדימוי שדבק בו שהוא גנדרן, מלוקק, בעל מה שמכונה "הדר ז'בוטינסקי", וסיפר שכאשר נסע מנחם בגין לראשונה ל- ארצות-הברית כראש-הממשלה, הוא לקח עימו לביקורו הממלכתי את מנכ"ל המישד בן-אלישד. בן-אלישד חיפש בביתו חליפה שתתאים לאירוע, אך לא מצא אלא בלייזר קרוע. אישתו מיהרה וצבעה את חלקי הבלייזר הר- בלויים בטוש כחול, כדי ש-

על טיפולו של מנחם בגין במשבר הכור העיראקי, שהחל בהפצצת הכור, הביא אבא אבן את הסיפור על סמואל גרדוין, איל-הסר-טים שהיה ידוע באימרות-השפר שלו, שהורה לבמאי של סרט חדש: "אני רוצה ש- תתחיל ברעש-אדמה גדול, ומשם תעלה לקראת שיא."

על הפצצת ביירות טען העיתונאי חזי כרמלי, כי היתה זאת נקמה של בגין על כך שחירס, מלך צידון, סיפק לבית-המיקדש קורות-עץ פגור מים, השלב הבא יהיה הפצצת אנקרה, כתגמול על הריגת

תגיע למסיבה אצל השגריר הצרפתי בלווית אשתו רחל וסומרי-ראש. צלמים שניסו לצלם, התבקשו על-ידי שומרי-הראש להימנע מכך, מפני שהבוקי הצילום מפריעים לעינו של דיין, כידוע עבר לאחרונה ניתוח-עין בארה"ב.

אשה דיין

את הסורים. ואם אתה לא יודע מדוע, אז הם בטח יודעים מדוע.

חבר-הכנסת אליהו בן-אלישד, שהוא, לכאורה, פחות דתי מחברים אחרים בר-תנועת-החירות, טוען שיש לו קשרים מיוחדים עם אנשי אגודת-ישראל. הוא סיפר שב- ילדותו בהיותו בפולין, בירך אותו אחד מגדולי הרבנים ב- פולין. כאשר שמעו חברי מו- עצת-גדוליה-התורה שהד"ר בן-אלישד זכה בברכה מקודשת זו, עלה מעמדו בעיני האגודה, והוא הפך, למעשה, איש-הקשר בין אגודת-ישראל והליכוד.

חבר-הכנסת בן-אלישד סיפר שדווקא שמירת צום יום-הכיפורים, המיצוה היחידה שעליה הוא מקפיד, הצילה את חייו. בן-אלישד עבד שנים רבות ב"מוסד" ונשלח לשלי-חיות באירופה. באחת השלי-חיות הוטלה עליו משימה ש- אילצה אותו לטוס לעיר מסר-יימת דווקא ביום הכיפורים. הוא דחה את הנסיעה, וממסד אייר פרנט, שבו היה צריך לטוס, התרסק. אנשי-הקשר שהמתינו לו היו בטוחים שהוא נהרג, אך כעבור יומיים הוא

אנשי נילי בידי התורכים ב- מילחמת-העולם הראשונה. אחרי-כך יבוא תורה של אוד-סה, כתגמול על פרעות חמל-ניצקי, וכן הלאה.

השר אריאל שרון שכר באחרונה דירת-מגורים ברחוב וייצמן בתל-אביב. ה- שר, שנהג להתפאר בכך שהוא ישן במישרו במיטת-שדה, היה, כנראה, בטוח מראש ש- יהיה שר-הביטחון. מאשר ש- משרד-הביטחון שוכן בקרייה בתל-אביב, החליט שהוא זקוק למקום מגורים נאות.

לפני שהתחיל אריק לפקד את מקום-מגוריו החדש, נשלחו אנשי שירות-הבי-טחון לבדוק מי גר בבניין. לדיברי אחד השכנים באו לר-אות אם גרים בבניין ערבים. הם לא מצאו ערבים, אך ה- ברר להם שאחד מדיירי-הבית הוא דן ורד, מי שישב בכלא על חלקו בהשתייכות לרשת-הריגול הסורית-יהודית שנה-שפה לפני שנים אחדות. ורד, המשמש כיום כמורה למתימ-טיקה, לא רשם את שמו על דלת הכניסה לבניין, ויתכן שזו הסיבה לכך שאנשי השר שרון לא הבחינו בהמצאותו בבניין.

בינתיים באים אריק